

MOJA NOVA REALNOST

Čas epidemije zaradi tako imenovanega korona virusa, malo bolj natančneje SARS-CoV-2, je na vseh nas pustil neizbrisen pečat, s čimer se lahko strinjam vsi, kajne? Vsakdo izmed nas pa je to obdobje doživel na popolnoma edinstven svoj način, kljub temu, da so nam nekatera doživljanja skupna. Vsakdo ima namreč svoje lastno telo, svojo lastno dušo, lastno psiho in zgodovino. Vsakdo ima svoj razlog zakaj je v času epidemije čustvoval tako kot je, doživel dogodka tako kot je, izražal svoja stališča na njemu lasten način in seveda deloval na njemu lasten način.

Sam sem v preteklosti pridobil nezgodno možgansko poškodbo, katera mi je že sama precej spremenila življenje. Če si priznamo ali ne smo Slovenci zelo ponosen narod, narod, ki težko poišče pomoč sploh, ko je govora o psihičnem zdravju. In tudi sam nisem nič boljši.

Zaposlen sem v domu za starejše ljudi, kjer je bila situacija kar pestra, kar gotovo veste. Sam se nisem nikoli v času svoje zaposlitve pritožil, da imam preveč dela ali pa da psihično ne zmorem predelati vsega, kar se tekom dela nabere v meni, vemo pa kam je takšna pot vodila – v vse večjo obremenitev, stres, izgorelost, depresijo. Naredil sem napako, zaradi katere bi skorajda izgubil službo. Še vedno sem v bolniškem staležu, ukvarjam se sam s seboj, in kot bi nekateri rekli, se smilim samemu sebi, a jaz ne doživljam tega tako. Vso to stanje z depresijo, ki se je v času korona virusa še okrepilo in poglobilo doživljam na nek način kot znak ranljivosti, šibkosti, ki se za moškega nikakor ne spodobi. Po drugi strani pa mi je dal ta čas spoznati lekcijo ponižnosti in moči priznati, da smem biti tudi jaz ranljiv in šibek, saj sem konec koncev tudi samo jaz ubogo in zmedeno človeško bitje. Omejitve gibanja in druženja so tudi močno prispevale k mojemu stanju in delovanju in ravno te omejitve mi bodo verjetno najbolj ostale v spominu, seveda pa ne smem pozabiti omeniti testiranj, ki bodo v spominjanju verjetno požele veliko takega in drugačnega smeha. S to realnostjo, ki mi jo je postavil korona virus se mi zdi, da se po eni strani spoprijemam pogumno in optimistično, hkrati pa si dovolim biti ranljiv, začenjam se zavedati svojih zmožnosti, začenjam se boriti z določenimi strahovi, upam pa da se bom znal začeti postavljati zase.